

2023

Mezifarní časopis farnosti
Velká Bystřice a Hlubočky

Bratři a sestry,

do vašich rukou se dostává elektronická podoba mezifarního časopisu. Moc bych si přál, aby takový krásný barevný časopis vycházel aspoň jednou do roka. Zatím v elektronické podobě. Do budoucna si možná budeme moci dovolit jeho vytištění. Tento časopis si klade za úkol seznámit vás s tím, co se odehrálo v našich obou farnostech během uplynulého liturgického roku, tzn. od Adventu 2022 do Adventu 2023.

A nebylo toho málo. Sami se přesvědčte „elektronickým prolistováním“ jeho stránek. Zároveň využívám této příležitosti a každému z vás chci popřát, ať je letošní Advent skutečně časem ztišení, časem, kdy budeme více naslouchat Božímu hlasu v našich srdcích tak, aby skutečně o Vánocích každý z nás s radostí přivítal ve svém životě Božího Syna, který přichází k nám jako malé bezbranné dítě s otevřenou náručí pro každého z nás. Přeji krásnou četbu.

o. Tomasz

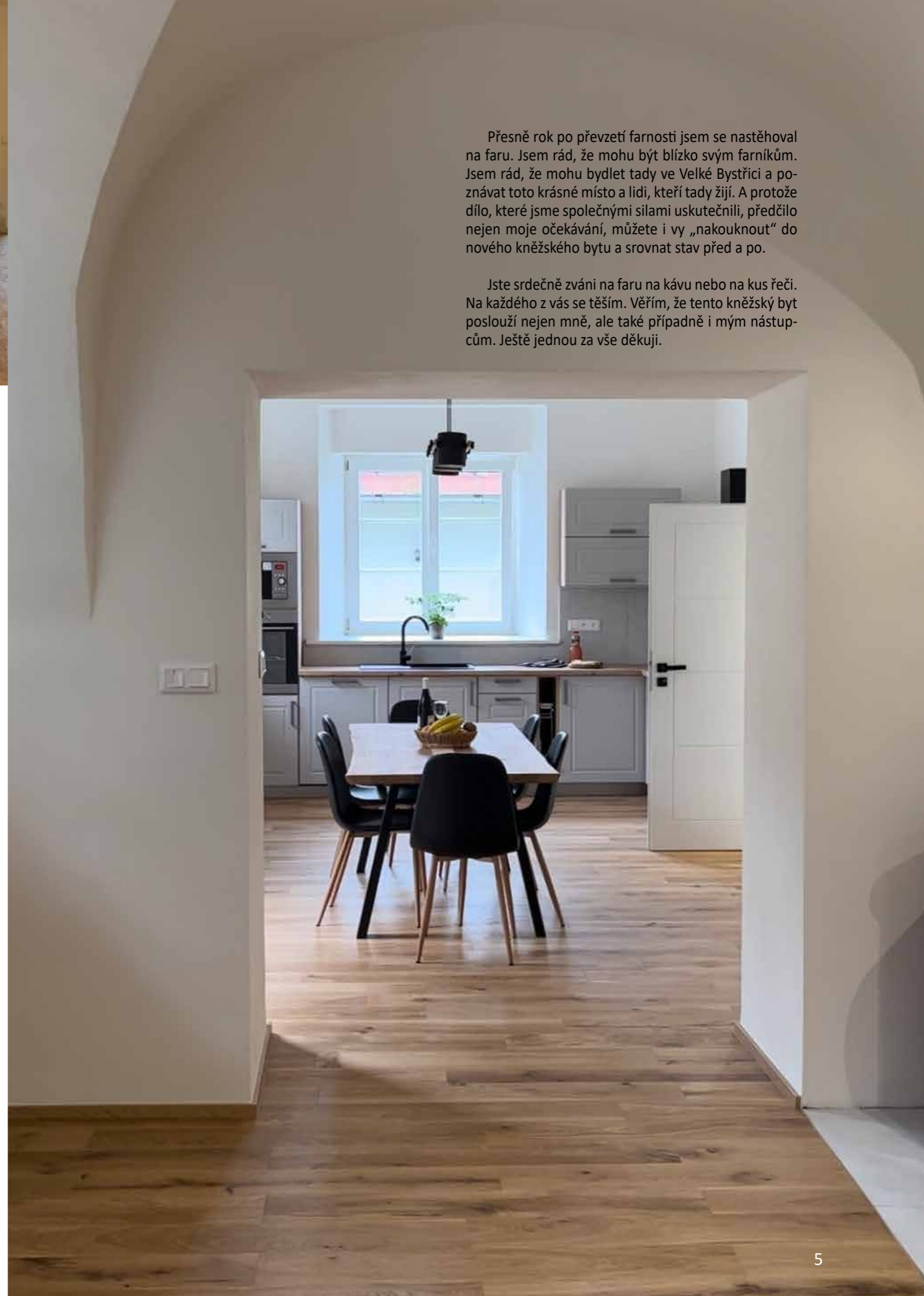

Rekonstrukce kněžského bytu

Bratři a sestry, během uplynulého roku na faře ve Velké Bystřici probíhala rozsáhlá rekonstrukce kněžského bytu.

Bylo zjištěno, že byt má vlhké, prohnílé, plesnivé podlahy a zdi, nevyhovující zdravotní instalaci v sociálním zařízení a kuchyni. Při té příležitosti se nabízela možnost upravit, resp. zjednodušit dispozici bytu. Po konzultaci s architektem bylo rozhodnuto, že nejnáročnější práce budou souviset především s odkopáním a výměnou konstrukčních vrstev pod podlahami.

Práce začaly začátkem října, kdy na první brigádu přišlo 15 ochotných farníků, kteří se s chutí pustili do bourání podlah, sádkartonu a všech instalací. Takových pracovních sobot, kdy se do práce zapojilo hodně farníků, bylo opravdu hodně. Chci každému z vás, kdo jste jakýmkoliv způsobem pomohli k tomu, aby toto dílo bylo dokončeno, z celého srdce poděkovat. Vážím si vašeho volného času, který jste tomu věnovali a přišli pomoci během brigádních sobot. Děkuji moc za vaše finanční příspěvky, které jste posílali na farní účet. Děkuji za vaše modlitby.

Přesně rok po převzetí farnosti jsem se nastěhoval na faru. Jsem rád, že mohu být blízko svým farníkům. Jsem rád, že mohu bydlet tady ve Velké Bystřici a poznávat toto krásné místo a lidi, kteří tady žijí. A protože dílo, které jsme společnými silami uskutečnili, předčilo nejen moje očekávání, můžete i vy „nakouknout“ do nového kněžského bytu a srovnat stav před a po.

Jste srdečně zváni na faru na kávu nebo na kus řeči. Na každého z vás se těším. Věřím, že tento kněžský byt poslouží nejen mně, ale také případně i mým nástupcům. Ještě jednou za vše děkuji.

Advent 2022

Večerní rorátní mše sv. pro děti

Roráty (z latinského rorate „rosu dejte“) představují specifickou podobu ranní mariánské mše v době adventní. V rorátech se setkává symbolika ranní dlouhé prosincové tmy a světla svíček, které symbolizují příchod Světla světa – Ježíše Krista. Zdánlivě neporazitelná moc tmy je tak postupně prozařována drobnými a šířícími se světélky, které ohlašují konec vlády tmy. Název „roráty“ pochází z nejznámější latinské adventní písně pocházející z 16. stol: „Rorate coeli de super...“ – „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele...“ (Bible, Izaiáš 45,8).

V naší farnosti jsme si loni dovolili mírně upravit tu krásnou tradici. Také jsme se setkávali u Božího oltáře za tmy, ale ve večerních hodinách. Společně jsme prožili 4 adventní pátky. Děkuji rodičům, prarodičům, kteří vedli své děti, vnoučata do kostela. Společně jsme se zamýšleli během našich čtyř setkání nad tím, kdo všechno byl s Ježíšem v jesličkách. Děkuji dětem za jejich krásnou účast, za jejich spolupráci se mnou během adventních promluv.

Děti na konec Adventu vyzdobily u jesliček vánoční stromeček ozdobami, které vlastnoručně vyrobily. Věřím, že i letos vaše účast na rorátních večerních mších sv. bude tak krásná jako loni.

Z VODY A Z DUCHA SVATÉHO SE STALI BOŽÍMI DĚTMI:

HLUBOČKY

Vojtěch Václav Novák	* 14. 7. 2022	křest 28. 5. 2022
Ignac Lev Novotný	* 23. 9. 2022	křest 11. 6. 2023
Františka Novotná	* 4. 10. 2022	křest 11. 6. 2023

VELKÁ BYSTRICE

Vít Filip Dušek	* 16. 11. 2022	křest 25. 2. 2023
Leontýna Dyjáková	* 15. 11. 2022	křest 26. 3. 2023
Filip Tichý	* 15. 6. 1998	křest 21. 5. 2023
.Julie Marie Pospíšilíková	* 23. 4. 2023	křest 18. 6. 2023
Kristýna Jarmila Zatloukalová	* 7. 5. 2022	křest 2. 7. 2023
Filip Vlášil	* 18. 11. 2020	křest 16. 7. 2023
Stella Jana Nevrlová	* 29. 4. 2023	křest 13. 8. 2023
Jakub Matěj Kratký	* 25. 4. 2023	křest 20. 8. 2023
Viktorie Marie Hladišová	* 20. 1. 2022	křest 10. 9. 2023
Jakub Václav Karel Polák	* 1. 1. 2023	křest 23. 9. 2023
Marek Josef Zlámal	* 17. 9. 2022	křest 8. 10. 2023
Odette Amelia Pfeiferová	* 9. 8. 2023	křest 22. 10. 2023
Marek Harmata	* 11. 12. 2022	křest 5. 11. 2023
Gita Blažena Andrysová	* 25. 7. 2023	křest 19. 11. 2023
Jakub Nentl	* 12. 8. 2022	křest 19. 11. 2023

SVÉ ANO SI SLÍBILI A DO MANŽELSTVÍ VSTOUPILI:

HLUBOČKY

Jan Hofman a Kateřina Hofmanová	oddáni 1. 9. 2023
---------------------------------	-------------------

ROZLOUČILI JSME SE S TĚMITO FARNÍKY:

HLUBOČKY:

Božena Prečová	* 23. 6. 1939	† 28. 8. 2023
----------------	---------------	---------------

VELKÁ BYSTRICE:

Marie Langerová	* 22. 3. 1929	† 6. 12. 2022
Svatava Tomečková	* 6. 5. 1963	† 9. 12. 2022
Tadeáš Liňa	* 29. 12. 2022	† 29. 12. 2022
Marie Kopečná	* 6. 8. 1919	† 20. 1. 2023
Ida Prášilová	* 24. 1. 1938	† 13. 2. 2023
Václav Čihal	* 2. 9. 1932	† 15. 2. 2023
Rostislav Gogolin	* 25. 12. 1941	† 21. 3. 2023
Jaroslav Mádr	* 5. 10. 1948	† 26. 3. 2023
Blažena Kubáčová	* 22. 1. 1933	† 7. 4. 2023
Jan Glaunder	* 16. 10. 1935	† 13. 4. 2023
Milán Kovařík	* 2. 11. 1945	† 19. 4. 2023
Marie Janošťáková	* 23. 4. 1930	† 7. 5. 2023
Antonín Vlášil	* 24. 11. 1929	† 23. 5. 2023
Vittorina Nezzo	* 17. 1. 1926	† 26. 5. 2023
Ludmila Zemanová	* 19. 8. 1946	† 14. 6. 2023
Dobromila Holíková	* 13. 9. 1938	† 7. 8. 2023
Jarmila Nakládalová	* 12. 12. 1936	† 14. 9. 2023
Marie Kubičková	* 17. 11. 1941	† 12. 9. 2023
Lubomír Machynek	* 24. 3. 1966	† 25. 9. 2023
Jana Zedníková	* 15. 9. 1945	† 9. 10. 2023

MATRIKA

Neděle – Boží hod velikonoční

patří k největším svátkům církevního roku. Slavíme Kristovo vzkříšení a vítězství nad smrtí. Podle židovského kalendáře je neděle prvním dnem v týdnu. A právě tohoto dne za svítání vstal Ježíš Kristus z mrtvých, čímž dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto tento den nazýváme „dnem Páně“ a pravidelně se scházíme k „lámání chleba“.

Co to znamená být vzkříšen? Tělesně – nesmrtelnost, duševně – osvobozen od hříchu a duchovně – spojení s Bohem na věky. Apoštol Pavel to popsal takto: „Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá“ (Řím 8,11).

Jinými slovy nám Ježíš otevřel bránu do nebe. Zkusme si to znázornit na příkladu. Představme si květinu, které se rozhodly na sebe naházet beton, protože se jim nelíbilo, že na ně moc svítí slunce a padá déšť. Obdobně jsme si zavřeli nebe naházením betonu hříchu (jako důsledek prvotního hříchu a naše svobodné rozhodnutí, že se nebudeme řídit Boží vůlí,

ale vůli svou) na sebe tím, že jsme si chtěli sami rozhodovat o tom, co je dobré a zlé. Ježíš sestoupil až pod ten beton hříchu do pekel a beton rozrušil zespodu, abychom mohli růst k věčnosti a opět přijímat světlo Boží lásky a vláhu darů Ducha svatého.

„To je ten den, který připravil Pán. Jásejme a radujme se z něho!“

Hody v Hlubočkách a oslava patrocina farního kostela

Slavnost posvěcení kostela v Hlubočkách se uskutečnila v neděli 18. června. Letošní patrocinium ale bylo jiné – s celodenním doprovodným programem, můžeme tedy říci „tradiční hody“ po 77 letech.

Slavnost se konala za velké podpory obce Hlubočky a také Olomouckého kraje. Hodovou mši svatou koncelebroval pan děkan Ladislav Švirák spolu s otcem Tomaszem.

Během odpoledního programu byl požehnán med, který byl hlavním tématem letošních oslav.

V průběhu celého odpoledne jsme se o medu a včelařství mohli dozvědět více přímo ve včelařském stánku.

Byla to zajímavá příležitost, jak získat mnoho zajímavých informací o včelách i medu. Mimo jiné jsme si mohli prohlédnout pozorovací úl. Včelaři nabízeli ochutnávku medu a soutěž o nejlepší med od regionálních včelařů. Připravena byla také prohlídka kostela s výkladem.

Celý den bylo možné se zúčastnit hlásování – porovnání vzhledu kostela, původního a současného stavu. Více hlasů získaly fotografie s původním interiérem.

Nejmenší děti zaujalo představení Klaun family. Následně vystoupily dva folklórní soubory.

Haná z Velké Bystřice a Kotár ze Vsetína. Celé letošní hodové slavnosti byly zakončeny koncertem skupiny Good Work. Za kostelem a farní zahradě současně proběhly farmářské trhy. Zajímavý byl stánek obecní knihovny s letní čítárnou, kde si

navštěvníci mohli odpočinout a třeba si i zapůjčit knihu. Programu se také zúčastnili hosté, a to hejtman Olomouckého kraje Josef Suchánek, náměstek ministra zemědělství Miroslav Skřivánek a hosté z naší partnerské obce Topoľčianky ze Slovenska. Celý program vznikl díky týmu lidí, kteří pro tuto obec chtějí něco dělat a k tradici se chtějí vrátit. Jde o farnost Hlubočky a obec Hlubočky. Celý den bylo krásné letní počasí, návštěvnost během celého dne byla velká. Zajímavé bylo vidět chuť všech návštěvníků se setkat, popovídat si a společně prožít tento slavnostní den. Doufáme, že se nám podaří v této obnovené tradici pokračovat.

Světové dny mládeže v Portugalsku Naše pouť do Portugalska

Vše začalo začátkem října, kdy jsme se dozvěděli, že by s námi otec Tomasz chtěl jet na Světové dny mládeže. Tak jsme se začali scházet a plánovat. 1. 12. 2022 bylo už jasné, kolik nás pojede a koupili se letenky. Do Portugalska se přihlásili Kristýna Lakomá, Natálie Zendulková a otec Tomasz Žurek. Samozřejmě taková výprava něco stojí, a tak jsme začali šetřit a vydělávat. Od registrace nám chodili informační e-maily, co nás čeká a nemine. Přibývalo informací a my se pomalu začali připravovat. Ostatní jen psychicky, ale Kikča si dokonce začala pakovat i kufřík. Otec a Natálka se balili pár hodin před odletem... Adam Kouřil jel se svou skupinou z Pražské diecéze, Vaša Preč z Hluboček jel autobusem z SGV Velehrad, kde studuje na gymnáziu. Tak, dobalit a odlétáme.

25. 7. 2023

V 1:20 hod. RÁNO sraz před kostelem na rychlou ranní mši, popřáli jsme otcí Tomaszovi k narozeninám a odjeli jsme směr letiště Vídeň. Na letišti vše v pořádku, jen Kikča se jim nějak nezdála, a proto ji udělali test na drogy. Těmi samozřejmě prošla. Otec nám sdělil, že když si v Portugalsku najdeme krásného Portugalce, tak mu zaplatí letenku k nám do ČR. Bohužel, nevyšlo to. Žádný nebyl dostatečně krásný. V letadle jsme se domluvili, že v Portugalsku si uděláme fotky s mladými z celého světa a jejich vlajkou. Máme jich hodně, ale asi všechny jsme nevyfotili.

A tady začíná naše pouť.

chtěli s vlajkou udělat první fotku a ejhle, zjišťujeme, že ji Kikča nechala v letadle. Na začátek dobrý, že? Poté nám česká dobrovolnice dala potřebné informace a lítačky na metro a my se vydali směr São Romão de Coronado, která je farnost v obci Trofa. Cca 15 km od Porta. Po příjezdu jsme se ubytovali v tělocvičně. Každý dostal ke spánku svůj apartmán o velikost 1,8 x 1 m. Byl na zemi vyhrazen izolepou. V tělocvičně nás bylo okolo 600 Čechů. Proběhlo první seznamování s Dominikem a Marci, kteří s námi byli velkou část pobytu. Ten den jsme navštívili první restauraci, dali si jejich pizzu a ochutnali místní specialitu. Po večeri jsme šli do našich tělocvičných sektorů (ohrádek) Světla v tělocvičně zhasla až kolem půlnoci a celou noc nás budila kolečka od kufrů lidí, co teprve přijeli.

26. 7.

Dneska se vydáváme obdivovat krásy města Porta a oceánu. Ale před tím, Vám ještě musíme povyprávět naše velmi krušné ráno (Kikča a Naty: Probudili jsme se do kruté reality a to takové, že někteří z nás budou muset být po zbytek pobytu bez jídla. O. Tomasz totiž ztratil svůj poklad, a to stravenky. Ale díky našemu specialistovi na mezinárodní vztahy, tedy o. Petrovi, který má bohatou zásobu italské, se podařilo velmi rozrušenému a našťavanému a hladovému a po jídle toužícímu o. Tomaszovi dostat jeho poklad zpět. Šli jsme na oběd do McDonaldu a ten vypadal, jako kdyby to bylo divadlo a ne fast food. Oceán byl opravdu studený. Udělali jsme si zde krásné fotky, a při jedné nás celé omyla vlna, která byla vysoká asi jak Kikča (1,47 m). Vlna nás shodila do oceánu a Natálka a Kikča tam spadly v oblečení. Neměly ani boty do vody, takže si krásně pořežaly nohy.

Porto je krásné, malebné a velmi barevné město. Projeli jsme se dvoupatrovým autobusem. Navštívili jsme Portsou katedrálu, která je stará přibližně 900 let. Přimo z katedrály jsme prošli do biskupského paláce. Hlavním motivem precizně malovaných modro-bílých kachlíček jsou biblické a mytické příběhy. Poté jsme navštívili kostel sv. Ildefonsa. Krásný kostel, jehož průčelí je pokryto modro-bílými kachlíčky zvanými azulejos. Poté proběhlo seznámení s kamarády (ogary) z Valašska – Vojta, Vašek, Petr. Když jsme procházeli tělocvičnou a marně hledali místo, kam zapíchnout nabíječky, Natálka si všimla spícího člověka, který vypadal úplně přesně, jako její bývalý spolužák Tobiáš. A taky

Let byl dlouhý cca 3,5 hod. Časový posun hodina. Po přiletu jsme si vyzvedli kufry, seznámily jsme se s otcem Petrem Janičkem, který je kaplanem ve farnosti Uher-

ský Brod, a šli na kávičko a croissant. Kikča před odletem dostala důležitou funkci, hlídat českou vlajku. Po přiletu jsme si

že to byl on. Poté ho seznámila s ostatními a po zbytek našeho dobrodružství byl nedílnou součástí naší skupinky.

27. 7.

Ráno po snídani a modlitbě se vydáváme opět do Porta. Ve vlaku si zpíváme, a to pořádně nahlas. Ve větší skupince opět navštěvujeme kostel sv. Ildefonsa. Další návštěva kostela, tentokrát Igreja do Carmo. Na oběd jsme zašli do mexické restaurace, ve které si o. Tomasz a Tobi na sebe dali sombrero a vyfotili se. Po obědě jsme se vydali do Super Bock Arena – Pavilhão Rosa Mota. Sportovní areál s parkem, ve kterém včetně klasických parkových opeřenců pobíhali i kohouti, slepice a husy. Zde jsme si dali výbornou zmrzlinu. Poté zpět do Coronada na českou mši. Pokaždé, když jsme potkali Čechy, začali jsme zpívat písničku Vysoký jalovec nebo Borovička, když už jsme teda Češi. Večer bylo promítání filmu Mama Mia 2. Byl tam i popcorn a pití. Bylo to celé moc příjemné. (Nakonec se nikdo z naší skupinky nedodíval dokonce, protože po celém dni nás únava poslala spát.)

28. 7.

Tento den nás čekal Výlet do Aveiry, který naplánoval otec Tomasz. Aveiro se říká Portugalské Benátky. Po příjezdu jsme se zašli podívat po městě, páč jsme měli dlouhou chvíli při čekání na loď. Zalíbila se nám místní radnice, tak jsme si řekli, že si zde zazpíváme. Zazpívali jsme si písničku „I will follow him“ z filmu Sestra v akci. Poté jsme zašli do restaurace, kde jsme si dali jídlo za 7–8 €, byl to kompletní servis – polévka, hlavní jídlo, kafčo, desert a džbáněk vína. Poté jsme šli na plavbu lodí, to byla nádhera. Pozorovali jsme klasické barevné domečky, které stájí na břehu. Po příjezdu na ubytování jsme večer šli na party, na které nás pozvali místní mladí. Party jsme si užili, O. Tomasz nás vyzval k tanci a pak jsme to pořádně rozjeli.

29. 7.

Putujeme opět do Porta, kde se koná první společná mezinárodní mše sloužená místním portským biskupem ostatními biskupy a kněžími z celého světa. Po mši následovaly koncerty různých křesťanských skupin. Všichni byli k sobě milí a vstřícní. Atmosféra byla uvolněná a byl zde cítit Duch Svatý. Orchestr byl famózní. Nesměla chybět hymna SDM, která nám lezla později ušima. Občas jsme přes neustálé mávání vlajkami našich francouzských sousedů nic neviděli, ale i tak to byl dokonale zážitek.

Na zpáteční cestě na přestupové vlakové zastávce jsme zažili vtipnou situaci. Během čekání na vlak se k nám blížila větší skupina mladých. Otec slyšel, že to jsou Francouzi, tak začal zpívat refrén naší písničky „Tři čuníci“ (oui, oui, oui) a v tu ránu se Francouzi otočili. Koukli se na otce a probodávali ho pohledem. Otec se začal omlouvat a vysvětlovat (pozn. otec Petr pomohl vyřešit tuto zapeklitou situaci svou angličtinou), o co jde. Že je to písnička o prasátkách atp... Tak jsme naučili Francouze naši písničku o prasátkách a oni nás za oplátku naučili jejich písničku „Les Champs-Élysées“ (ó šonze lizé). Nakonec se z nás stali kamarádi a jejich písničku jsme si zpívali dokonce i po příletu do ČR.

30. 7.

Ráno jsme se lekli všichni sami sebe, jak jsme spálení. Šli jsme jako každý den na snídani, kde nám jedna slečna dolévala pití. Petra si asi oblíbila, protože u něho stála a netrpělivě čekala až pití dopije, aby mu dolila další. (Spíš Petr vždy naschvál pití rychle vypil, aby se musela vrátit.) O. Tomasz Petrovi řekl, že ji za tuto velmi pečující službu musí pořádně poděkovat a sdělil mu že „gosto de você“ znamená děkuji moc, a že jí to má říct. Petr počkal, až slečna přijde, a velmi srdečně ji nahlas řekl frázi o. Tomazse. Slečna se začervenala a začala se smát. Petr si uvědomil, že ji asi nepoděkoval, a ptal se, co jí vlastně řekl. Přičemž mu otec na překladači ukázal, že to znamená „Líbíš se mi“. Jak jsme odcházeli, tak jsme cestou ostatním říkali, ať pořádně poděkují a to Portugalsky frázi „gosto de você“. Vyšli jsme z jídelny, ze které se ozývalo samé „líbíš se mi“ a měli jsme z toho velmi dobrý pocit.

Dopoledne byla nedělní mše s farností. Potom odjíždíme směr Porto, kde jsme se rozdělili na dvě skupinky, protože o. Tomasz nám utekl a my ho nestihli dohnat. Otec Tomasz se svou skupinou (Vaša, Vojta, Marcela, Dominik) šli na portské víno.

Otec Petr se svou skupinou (Kikča, Natálka, Petr) šel na kafe, zmrzlinu a poté jsme jeli do Trofy na party, na které jsme si pořádně zatrsali. Tento večer jsme si náramně užili!

31. 7.

Přejezd do Lisabonu. Jeli jsme přes 5 hod. autobusem, cesta byla nekonečná. Po příjezdu nás čekala registrace na určeném místě. Po registraci, která byla také nekonečná, jsme se ubytovali.

Tentokrát jsme bydleli na univerzitě, opět v místní tělocvičně. Ubytování jsme sdíleli spolu s mladými z Litvy a Costa Rici a USA. Po dlouhém dni šla celá naše skupina na večeri. Marně jsme hledali nějakou restauraci, kde by se vešla naše celá grupa. Nakonec se nám poštěstilo. Číšníci nám dali stoly dohromady a my se konečně mohli najíst. Na výběr byly hlavně mořské plody. Po večeri následovala večerní „romantická“ procházka Lisabonem. Jak jsme se vraceli do naší univerzity, tak nám nad hlavami létali letadla, tak blízko že jsme viděli každý detail. Kousek od nás bylo totiž letiště, ze kterého jsme o týden později odlétali domů.

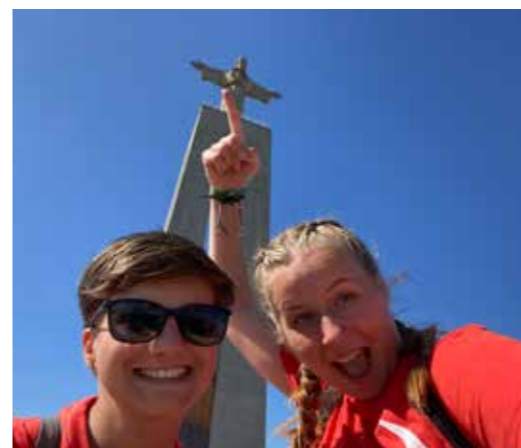
1. 8.

Ráno vyjíždíme směr Fatima, cesta autobusem trvá cca 1,5h. (120km). Na nádraží se seznamujeme s Kikou a Martinem ze Strážnice, kamarádi otce Tomazse, kteří se k nám připojili a jako všichni ostatní před nimi se stali součástí party. (Dokonce nám i přivezli vlajku, kterou jsme do té doby pořád neměli. KONEČNĚ.) Ve Fatimě jsme se modlili růženec, dokonce 2x! Nakoupili jsme si zde i suvenýry, děvčata si koupily náramek, který jim nasadila paní ze stánku. Navštívili jsme dům Lúcie dos Santos, které se zjevila Panna Maria v roce 1917. Podívali jsme se na sochu Panny Marie, ochutnali jsme tu nejlepší limetkovou zmrzlinu. Pak zpět na mši, na pivo, aby se nám lépe spinkalo a spát.

2. 8.

Ráno byl program v českém centru. Byla zde katecheze, možnost ke svátosti smíření a poté mše sv. Zde byl ze mše živý přenos, kde jste nás mohli vidět. Po mši jsme se před areálem potkali s Vášou Prečem (tím i rozšířili naši skupinku) a šli jsme prozkoumávat Lisabon. Ochutnali jsme Sangriu. Poté jsme šli poblíž přístavu. Sedli jsme si na okraj a koukali na sochu Ježíše a najednou

přišla vlna, která se přehoupla přes okraj. Ten, kdo seděl na okraji a nestačil uskočit, byl mokrý. Nejvíce to schytil o. Tomasz. Se špinavým pozadím si kráčel dál po Lisabonu. Co mu taky jediné zbývalo. Pak jsme si šli sednout na pivo, posedět do našeho oblíbeného podniku, ve kterém jsme se stali místními hospodskými povaleči a zazpívali jsme si s cimbálkou z Velehradu.

3. 8.

Stejný program ráno, poté vyrážíme směr Cristo Rei, socha Ježíše. Museli jsme plout lodí. Krásný pohled na Lisabon. Vešli jsme do kostelíka v obrovské soše Ježíše a zrovna tam zpívali, tak jsme se připojili a začali zpívat také, ale v češtině. Cestou zpět jsme si utrhli bambus, který měl cca 4–5 m a použili jsme ho vlajkovou tyč. Když jsme chtěli odejít, všimli jsme si pěti policajtů, přes které jsme museli společně, i s ukradeným bambusem projít. Napadali nás otázky, jestli nám třeba nedají pokutu za krádež nebo nás rovnou nezavřou,

no a pak přes všechny naše obavy jsme si s nimi i se stožárem šli udělat společnou fotku. Policisté byli velmi milí, pochválili nám naši vlajku a my spokojeně odešli. Na lodi jsme zpívali společně s Italy, kdo víc bude křičet svou píseň, Italové vyhráli...Po večeri jsme se všichni rozdělili, někteří šli na Cimbálku, někteří spát a jiní na pivko.

4. 8.

Program v českém centru, potom oběd – oblíbená pizza, a pak jsme šli na poslední koupání k oceánu. Zároveň to bylo takové rozloučení s otcem Petrem, který ten den musel už odjet. Oceán opět nezklamal svou velice chladnou, slanou vodou.

5. 8.

Museli jsme si sbalit věci na dva dny, a vyrážíme na pouť, závěrečnou mši s papežem. Cesta byla dlouhá a nekonečná. Drželi jsme se za batohy a řepali jsme za sebou, jak kuřátka. Díky tomu, že tam bylo cca milion a půl lidí. Teploty sahaly k 40°C (ve stínu). Dostali jsme jídlo v plátěné tašce a šlapali jsme dál. Byli jsme „ubytovaní“ v sektorech, pod dálnicí, která byla uzavřena, našťastí. Všude byl dostatek pitné vody. My si našli dobré místočko ve stínu (pod mostem). Takže večer a ani následující ráno na nás nepařilo slunce. Večerní vigilie s papežem byla krásná. Lítal

okolo drony, které vytvářely texty a obrazy. Hrála krásná hudba. Kdo chtěl, mohl se celou noc modlit, ale velká většina byla vyřízená z cesty, tak šli spát. Potkali jsme se zde s Adamem Kouřilem, který s námi spal pod dálnicí.

6. 8.

Budiček 6:30. hlasitou a dobrou hudbou. Budiček provázel kněz, který dělal dýdžeje. Následovala mše a po mši jsme šli celou cestu zpět 8 km v 40°C teplotách. Otec Tomasz už nás očekával s úsměvem v jedné restauraci. A protože jsme neměli energii, šli jsme na kafe a sbalit si věci na cestu domů. Proběhla rychlá večere ve fastfoodu pod mostem, protože nevyšel původní plán. Původní plán byl jít do pěkné restaurace, ale ceny byly trochu vyso-

ké, takže jsme chtěli jít jinam. Bohužel, jinde už byla zavřená kuchyň, takže jsme šli opět pod most... Po krásném a dojemném rozloučení jsme šli pak pro věci a vydali se na cestu na letiště.

7. 8.

Tady končí naše putování, našich 15 dní v Portugalsku. Nádherné vzpomínky a zážitky. Byla to jízda. Neskutečný celoživotní zážitek. Plno slz, smíchu, radosti i odříkání. Mnoho přání, skutků a modliteb a plno nových přátel. A ještě více vděčnosti a víry! Díky, že jsme mohli. Poznali jsme, jaké to je šlapat ve 40°C vedrech, zažít a procítit sůl v očích (A nejen tam...), jíst jen pečivo, společně bdít, chodit a chodit, a pak zjistit, že jsme šli špatně, jezdit přervaným metrem s uječenými Španělkami nebo spát v obrovské tělocvičně. Říkali jsme si, že tohle není pouť, ale křížová cesta...Nakonec jsme to všechno zvládli a máme z toho úžasné zážitky, které nám nikdo nevezme. Určitě tímto chceme apelovat na mladé budoucí poutníky, aby se s námi vydali za 4 roky vydali do Jižní Koreje. Ještě jednou díky o. Tomaszovi, za jeho trpělivost, ochotu a průvodcovské zkušenosti!

Tým SDM:

Kikča Lakomá, Natka Zendulková, Vašek Preč a Adam Kouřil

Farní tábor

Letos roku 2023 proběhly na farní zahradě ve Velké Bystřici dva turnusy příměstského tábora „Prázdninové univerzity Karla IV.“. První turnus byl zaměřením na fakultu ekonomickou a druhý se zaměřil na fakultu gastronomickou.

Já jsem se účastnila prvního turnusu, který probíhal od 14. do 18. srpna, což je 5 dní. Přihlásilo se tam neuvěřitelných 22 dětí různých věkových kategorií! V pondělí jsme se rozdělili do čtyř týmů. Měla jsem tu čest se stát vedoucí jednoho úžasného týmu. Další suprové týmy vedl Vašek, Anežka a Šárka. Každý tým si vylosoval svůj název: Ekonomové, Bankéři, Obchodníci nebo Manažeři. Skoro všechny předchozí tábory dávali vedoucí dětem šátky, které si mohly ozdobit. Tenhle rok jsme ale dostali peněženky, do kterých jsme sbírali „Karlovky“ (peníze letošního tábora) a za ty jsme si na konci týdne koupili odměnu. Takže už to nebudu prodlužovat a seznámím vás s průběhem prvního turnusu „Prázdninové univerzity Karla IV.“

Každé ráno v kostele Stětí sv. Jana Křtitele probíhala mše svatá, na kterou jste byli všichni srdečně zváni. Mši svatou doprovázela táborová schola. Moc se mi líbil zvuk fléten i kytary, cajon tomu dodával rytmus a klavír tvořil celou písničku. Děkuji celé schole, že se s námi o to vše přišla se svými parádními písničkami podělit. Děkuji. Během každé mše svaté jsme všichni museli bedlivě (a hlavně ušima) poslouchat evangelium. Protože na to navazovala jedna novinka. Hra milionář. Milionář byl po každé mši svaté. Z každého týmu jsme vybrali jednoho odvážlivce, který si sedl na horké křeslo. Vedoucí tábora pokládali otázky z evangelia, na které museli děti v horkém křesle odpovědět. Když se ale stalo, že dítě si nebude jisté, tak mohlo využít s těchto nápověd: 50:50, publikum (poradit se s týmem), anebo přítel na telefonu (otec Tomasz). Musím říct, že to nebyl ledajaký telefon. Komunikovalo se pouze pomocí dvou kelímků a provázku. A když vybraná osoba provázek pořádně nenatáhla, spojení tím pádem špatně fungovalo a tým měl prostě smůlu. Kromě pátku náš tým v téhle hře pohořel a bankéři si naopak svoje horké křeslo udrželi až dokonce.

Obědy nám letos poprvé vařila „Hospůdka na faře“, jídlo nám moc chutnalo. A v pátek bylo pro mě nejlepší jídlo na tomhle táboře – palačinky!

Během týdne jsme zažili spoustu událostí. Například jsme si z minulého tábora oživilí šátkovanou, po dlouhém přemlouváním jsme si zahráli lana a spoustu zábavy si užily týmy při turnaji ve fotbale. Taky jsme ale vyráběli. Děla-li jsme velké reklamní plakáty, ozdobili si tužky či vyráběli své telefony. V úterý bylo vedro, tak jsme se převlékli do plavek, vzali do rukou stříkačky a hráli jsme další zábavnou hru. Ve středu jsme šli na menší výlet po Velké Bystřici. Vedoucí Anička nám připravila honbu za pokladem. Zábavné hry nás dovedly až k samotnému pokladu. Zmrzlina! I v pátek nám zase honbu za pokladem v prostorách farní zahrady a v okolí kostela uspořádala vedoucí Ellinka. Týmy pomocí indicií musely najít místo, kde se poklad skrývá. V tomhle pokladu jsme našli jedlý papír ve tvaru bankovky, lízátko a gumové myši.

Vrchol všech programů byl samotný tanec na písničku: „He's got my money now“ od skupiny The Silver Spoons! Choreografií vedla a i vytvořila naše vedoucí tábora Evča! Nejdůležitější dvě části celého tábora byly písničky „Bůh je síla má“ a „Ty jsi král“. Přátelství, které kolovalo v písničkách skrze nás. Skrze Boha. Byly to vážně příjemné chvíle.

V pátek se předávaly a kupovaly ceny a byla aukce, na kterou se všichni těšili. Všichni postupně v aukcích přihazovali peníze, až jeden vyhrál. Největší bitva bitev byla o Eiffelovku (samozřejmě, že ne o tu skutečnou). Pár dětí se rozdělilo na skupiny a spojily své peníze. Eiffelovku si nakonec odnesly sestry Bajerovy. Na konci dne bylo ukončení tábora, kde jsme všichni dostali diplomy za zdárné ukončení univerzity. A rodičům jsme ukázali taneční vystoupení a zpívání křesťanských písní. Společně jsme si s rodiči udělali špekáčky a pobýli v prostorách fary. Nakonec bych chtěla poděkovat vedoucím, Evče, Milovi, Aničce a Ellince, kteří si s přípravou tábora dali hodně práce. Jsem jim vděčná, že chtěli pro děti udělat něco tak velkorysého, a to se jim doopravdy podařilo. Vřelé díky za všechny účastníky tábora. Doufám, že tábor „Prázdninová univerzita Karla IV.“ bude pokračovat.

Ema Krätschmerová

Výuka náboženství

Náboženství – v něm se děti učí dívat se kolem sebe, objevovat dobro a lásku v nás i kolem nás, ujasňovat si otázky smyslu života, poznávat Bibli a chovat se tak, aby nám všem na světě bylo spolu dobře.

Náboženská výchova pomáhá při hledání odpovědi na otázky po smyslu života.

V širším slova smyslu se náboženská výchova orientuje na obecně lidské jevy: důvěra, vděčnost, odpouštění, radost, štěstí, ochota nezištně pomáhat.

V užším slova smyslu náboženská výchova římskokatolické církve zahrnuje v sobě spojení lidských zkušeností s Bohem, má motivovat k rozhodnutí se pro víru, výchovu k modlitbě, uvádění do prvků svátků a slavností, výchovu ke svátostem a pokání

vede k životu dítěte ve farnosti, jeho účasti na bohoslužbách a zapojení se do charitativních činností církve.

Dítě má být uschopněno k otevírání se skutečným světu, ke vnímání života v jeho plnosti i s jeho rozpory, k rozvíjení existenciálních zkušeností, k porozumění křesťanskému obrazu Boha a Ježíše Krista, k otevření prostoru pro osobní modlitbu a meditaci, k zodpovědnému jednání ve společnosti s horizontem křesťanských mravních ideálů.

Ve školním roce 2022/2023 na faře ve Velké Bystřici navštěvovalo výuku náboženství 44 dětí různých věkových kategorií. Proto máme děti rozdělené do 4 skupin. Výuka probíhala vždy na faře, ve společenské místnosti. Od nového roku je k dispozici dataprojektor s plátnem, což našim katechetům pomáhá při výuce, aby byla pestřejší a pro děti zajímavější.

Mše svatá ke cti sv. Huberta

Bratři a sestry, určitě všichni víte, že na území naší farnosti své sídlo má Metropolitní kapitula u svatého Václava v Olomouci, která je jednou z nejstarších kapitul na Moravě.

Olomoucká kapitula nejprve existovala u původního biskupského kostela sv. Petra již od obnovení biskupství r. 1063.

Zahájení školního roku proběhlo v kostele mší svatou pro děti.

První skupinka je určena těm nejmenším dětem, našim malým školákům. Tuto skupinu má na starost paní katechetka Bc. Eva Krátschmerová, která má zkušenosti s dětmi jako asistent pedagoga nejen ze školy, ale i školky.

Děti se seznamují s Boží láskou, aby věděli, že je má Bůh rád, že je vidí, slyší a hlavně, že je s nimi vždy a všude! Letos skupinku navštěvovalo 12 dětí.

Druhou skupinku pro děti 1.–3. třídy základní školy vede též paní Eva. V tomto věku si děti začínají uvědomovat, že svět je přece jen trochu jiný, než jak jej dosud vnímaly. Tady se ukazuje, jak je důležité, aby děti prožívaly víru prakticky ve svém každodenním životě. Tuto skupinku navštěvovalo 14 dětí.

Třetí skupinka je určena pro děti 4.–5. tříd základní školy, jejichž paní katechetkou je Mgr. Hana Krátschmerová, která má s dětmi zkušenosti, neboť je bývalou paní učitelkou.

V tomto věku děti zajímá už různé detaily, např. jak to tehdy chodilo, zeměpisné okolnosti – mapy, tehdejší zvyklosti atd. Děti bývají soutěživé. Tuto skupinku navštěvovalo 8 dětí.

Čtvrtá skupinka je určena dětem pro II. stupeň základní školy. Tuto skupinku vede náš zkušený pan katecheta ThLic. Michal Umlauf, který učí na Cyrilometodějské teologické fakultě a má mnoho zkušeností nejen s dětmi.

Naše dorůstající děti se začínají vůči rodičům osamostatňovat, což je přirozené a pro další vývoj zdravé. Hledají si svou vlastní cestu, své vlastní životní vzory a odpovědi na důležité otázky. Spíš než od rodičů jsou ochotné přijímat podněty od jiných osob, proto je náboženství i v tomto věku důležité. Utváří se také krásné společenství. Tuto skupinku navštěvovalo 10 dětí.

Naši katecheti s panem farářem Tomaszem vymysleli dětem v adventní době zajímavou aktivitu. Každý adventní

páteční večer proběhly ve farním kostele tzv. „večerní rorátní mše svatě“, kam děti přinášely vlastnoručně vyrobenou ozdobu na vánoční stromeček, vyrobenou z přírodních materiálů. Na poslední mši svatě děti svými výrobky ozdobily dva vánoční stromečky v kostele u Betléma. Za každou ozdobu děti dostávaly los a na poslední mši svatě byli vylosováni 3 výherci, kteří dostali od pana faráře krásné ceny. Mše doprovázela naše dětská schola, kterou mají na starosti Tereza Šustková a Ondřej Líňa. Mše měla krásnou atmosféru při svíčkách. Účast na rorátních mších byla vždy hojná. Zakončení školního roku proběhlo opět mší svatou ve farním kostele ve Velké Bystřici. Po mši svatě se děti a jejich rodiny přesunuli na farní zahradu. Kde bylo dětem předáno vysvědčení. Poté byla možnost si společně opéct špekáček. Počasí se vydařilo. Bylo to moc krásné zakončení školního roku.

Roku 1141 přenesl olomoucký biskup Jindřich Zdík sídlo biskupa k nově postavenému kostelu sv. Václava a založil u něj novou biskupskou kapitolu rozšířenou na 12 kanovníků, v jejichž čele stál děkan. Činnost Metropolitní kapituly u svatého Václava v Olomouci je rozdělena do čtyř oblastí. Je to využití historických stavebních objektů, hospodaření v kapitulních lesích, využití zemědělské půdy a snaha navázat na své kulturně vzdělávací poslání podporou aktivit kolem neziskových organizací.

Jsem moc rád, že před lety ve farnosti vznikla tato krásná tradice, kdy spolu s těmi, kteří se starají o přírodu, která obklopuje naše nejbližší okolí, můžeme u Božího oltáře především vyjádřit svou vděčnost. Vděčnost za dar života, který v přírodě pulsuje. Za její krásu a bohatství. Jak čteme na prvních stránkách Bible, Bůh tak chtěl, aby se člověk stal správcem tohoto krásného Božího díla. I letos jsme se u Božího oltáře spolu se zaměstnanci Kapituly sešli. Po mši svatě pro všechny byl připraven vynikající jelen na víně a další myslivecké jídla. Už teď se těším na příští rok, kdy opět oslavíme Boží štědrost, kterou Bůh obdarovává každého z nás.

POJEDEŠ S NÁMI
DO KOREJE
V ROCE 2027?

SEUL 2027

LISBOA
2023

SEUL
2027